

ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ – ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΠΡΩΤΑ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ*

1) (316) Είναι σημαντικό και για την διαδικασία της διαταγής πληρωμής¹, ότι κάθε διαδικαστική πράξη, σύνολο διαδικαστικών και η δίκη ως όλο υπόκεινται εις τέσσερας βαθμούς κρίσεως ή νομικής αξιολογήσεως, που είναι απαραίτητη για να κριθεί η διαδικαστική πράξη κατά το δίκαιο, υπό όλας τας απόψεις. Ήτοι κρίνονται ως:

2) (317) (α) Έγκυροι ή άκυροι.

3) (318) (β) Παραδεκτές ή απαράδεκτοι.

4) (319) (γ) Βάσιμες ή αβάσιμες.

5) (320) (δ) Δίκαιες ή άδικες²⁽²⁴⁷⁾.

6) (321) **Παραδεκτή** είναι η διαδικαστική πράξη, όταν υπάρχουν πλήρεις οι νόμιμες **προϋποθέσεις**, ώστε πρέπει να ελεγχθεί και να εξετασθεί κατά το **περιεχόμενο της**, ενώ, όταν λείπουν οι νόμιμες **προϋποθέσεις**, η πράξη είναι **απαράδεκτη**³⁽²⁴⁸⁾. Ερευνάται αν τα εκτιθέμενα **πραγματικά γεγονότα** είναι αφ' ενός τόσα, αφ' ετέρου τέτοια, ώστε επιτρέπουν την λειτουργία του υπαγωγικού συλλογισμού⁴⁽²⁴⁹⁾.

7) (322) **Βάσιμη** είναι η διαδικαστική πράξη, όταν το **περιεχόμενο** της είναι σύμφωνο προς το ουσιαστικό δίκαιο και σε δίκη προς το δικονομικό δίκαιο, άλλως είναι αβάσιμη⁵⁽²⁵⁰⁾.

8) (323) Το βάσιμο του δικογράφου δε, στη δικονομική αξιολόγηση, διακρίνεται σε δύο επίπεδα, ήτοι:

---

* ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ ότι τα κείμενα και οι υποσημειώσεις, που περιέχονται στο παρόν, στα οποία προτάσσεται δεύτερος πλάγιος (εντός παρενθέσεως) αριθμός, είναι αντίστοιχα κείμενα και υποσημειώσεις που περιέχονται, καθένα με τον ίδιο, τον εντός παρενθέσεως αριθμό, και μεταφέρομε από το βιβλίο μας *Αθανασάς (Χριστ., Ιωάν.)*, Διαταγή πληρωμής, έκδοση Δ', (Νοεμβ. 2018), εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλας Ε.Ε., οδός Σόλωνος 86, τηλ. 2103623743, fax: 2103610425, www.sakkoulasbooks.gr, email: info@sakkoulasbooks.gr. Έτσι με βάση αυτά είναι ευκολότερη η αναζήτηση των συναφών.

¹ *Αθανασάς (Χρ., Ιωάν.)*, Διαταγή πληρωμής, έκδοση Δ' (Νοέμβρ. 2018) § 2 αρ. 316 επ. και εκεί οι κατωτέρω παραπομπές.

²⁽²⁴⁷⁾ *Ε. Μιχελάκης*, Περί της αδικού διαδικαστικής πράξεως 1944/1987, σελ. 44-45, *Γ. Μητσόπουλος*, Μελέται Ι, σελ. 170-171, *ο ίδιος*, Μελέται ΙΙ, σελ. 335, Σκέψεις ως προς την "αοριστία" της βάσεως της αγωγής, *Κ. Καλαθρός*, Η Αναίρεση, έκδοση Β', σελ. 382 επ.

³⁽²⁴⁸⁾ *Ε. Μιχελάκης*, Περί της αδικού διαδικαστικής πράξεως 1944/1987, σελ. 44-45, *Γ. Μητσόπουλος*, Μελέται Ι, σελ. 171, *Κ. Καλαθρός*, Πολιτική δικονομία, έκδοση 4η, σελ. 137, σημ. 121.

⁴⁽²⁴⁹⁾ *Κ. Καλαθρός*, Πολιτική δικονομία, έκδοση 4η, σελ. 138.

⁵⁽²⁵⁰⁾ *Ε. Μιχελάκης*, Περί της αδικού διαδικαστικής πράξεως 1944/1987, σελ. 45-46.

9) (324) (α) Πρώτο την **νομική** βασιμότητα, όταν δε από την έρευνα προκύπτει ως συμπέρασμα η αιτούμενη έννομη συνέπεια, τότε γίνεται η επόμενη έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητος⁶⁽²⁵¹⁾.

10) (325) (β) Δεύτερο την **ουσιαστική** βασιμότητα, οπότε με βάση την **απόδειξη**, θα σχηματισθεί δικανική πεποίθηση για τα προβαλλόμενα πραγματικά γεγονότα, και κατά περίπτωση γίνεται δεκτή ή μη η αιτούμενη έννομη συνέπεια⁷⁽²⁵²⁾.

α) Σειρά εξετάσεως⁸

11) (326) Γίνεται καθολικά δεκτό, όπως πιο πάνω ανεφέρθη, ότι η εξέταση της διαδικαστικής πράξεως, γίνεται με την σειρά που ανωτέρω έχουν τεθεί οι τέσσερις βαθμοί κρίσεως, ήτοι α) πρώτη έγκυροι ή άκυροι, β) παραδεκτοί ή απαράδεκτοι, γ) βάσιμοι ή αβάσιμοι, με υποδιαίρεση, πρώτη σε νομικά βάσιμες και δεύτερη σε ουσιαστικά βάσιμες, δ) δίκαιες ή άδικες.

12) (327) Αυτή δε η σειρά τηρείται στις ρυθμισμένες από τον νόμο περιπτώσεις, όπως της εφέσεως, στο άρθρο 533 § 1 ΚΠολΔ και της αναιρέσεως, στο άρθρο 577 ΚΠολΔ. Συγκεκριμένα, κατά το άρθρο 533 § 1 ΚΠολΔ, *«Αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρίνει ότι η έφεση είναι παραδεκτή, εξετάζει το παραδεκτό και το νόμο βάσιμο των λόγων της»⁹*.

13) Αυτή η σειρά τηρείται στο άρθρο 216 ΚΠολΔ για την **αγωγή**. Δηλαδή, από τη σειρά που οι νομικές έννοιες ή χαρακτηριστικά στοιχεία των εννοιών αυτών παρατίθενται στο άρθρο 216 ΚΠολΔ, συνάγεται για την αγωγή, ότι πρώτα εξετάζεται το παραδεκτό του δικογράφου της αγωγής [από το άρθρο 118 αρ. 4], ακολούθως το παραδεκτό του περιεχομένου της αγωγής, ήτοι ότι πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων [από το άρθρο 216 § 1 εδ. α'] και ακολούθως ότι θα πρέπει

---

⁶⁽²⁵¹⁾ Κ. Κεραμεύς, Ένδικα μέσα, έκδοση Δ', σελ. 24, ότι *«ερευνά πρώτα το παραδεκτό του ενδίκου μέσου και μόνον εφ' όσον δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο αυτό ερώτημα προχωρεί στην εξέταση του βασίμου...»*.

⁷⁽²⁵²⁾ Κ. Καλαβρός, Πολιτική δικονομία, έκδοση 4η, σελ. 139.

⁸ Αθανασάς (Χρ., Ιωάν.), Διαταγή πληρωμής, έκδοση Δ' (Νοέμβρ. 2018) § 2 αρ. 326 επ. και εκεί οι κατωτέρω παραπομπές.

⁹ Κ. Κεραμεύς, Ένδικα μέσα, έκδοση Δ', σελ. 24.

να θεμελιώνουν τα γεγονότα σύμφωνα με τον νόμο την αγωγή [από το υπόλοιπο άρθρο 216 § 1 εδ. α']¹⁰.

14) Ακόμη αυτή η σειρά τηρείται στις νομικές διατάξεις για την αίτηση, τα έγγραφα κλπ στην **διαταγή πληρωμής**. Δηλαδή από την σειρά που παρατίθενται οι νομικές έννοιες στα άρθρα 626 § 2, 118 αρ. 4, 626 § 3, 628 § 1, 629 ΚΠολΔ, που αυτά καθορίζουν το αναγκαίο περιεχόμενο της **αιτήσεως**, συνάγεται για την αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής, η σειρά εξετάσεως. Ότι πρώτα εξετάζεται το παραδεκτό της αιτήσεως [από το άρθρο 626 § 2 που παραπέμπει στο άρθρο 118 αρ. 4]. Ακολούθως εξετάζεται ότι τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό αναφέρονται και επισυνάπτονται στην αίτηση, οπότε έχουν παραδεκτώς εισαχθεί στην δίκη [από το άρθρο 626 §]. Μέχρι δε πριν την εφαρμογή του άρθρου 628 § 1 ΚΠολΔ, κατά τα αμέσως πιο πάνω αναφερόμενα, θα πρέπει να έχει διαπιστωθεί από τον δικαστή, ότι η αίτηση είναι παραδεκτή και έχουν παραδεκτώς εισαχθεί τα έγγραφα, τα οποία αποδεικνύουν την απαίτηση και το ποσό. Με την εφαρμογή δε του άρθρου 628 § 1 ΚΠολΔ, «Ο δικαστής απορρίπτει την αίτηση: α) αν δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις...» [που νόμιμες **προϋποθέσεις** αποτελούν, όσα, ως άνω, χαρακτηρίζουν το **παραδεκτό**, ώστε να πρέπει η αίτηση να ελεγχθεί και να εξετασθεί κατά το περιεχόμενό της]. Ακολούθως την αίτηση, που έχει κριθεί ως άνω ότι είναι παραδεκτή, άλλως θα είχε απορριφθεί, δέχεται ο δικαστής, αν είναι δεύτερον **νομικά βάσιμη** και ακολούθως τρίτον **πραγματικά βάσιμη** [άρθρο 629]¹¹.

15) Υποστηρίζεται δε γενικώς και ορθώς ότι τόσο στην πρωτοβάθμια απονομή της δικαιοσύνης, όσο και στο στάδιο των ενδίκων μέσων, η δικαστική διάγνωση διέρχεται δύο αλληλοδιάδοχες φάσεις: «Όπως στην πρωτοβάθμια απονομή της δικαιοσύνης... ερευνά πρώτα το **παραδεκτό**... και **μόνον εφόσον δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο αυτό**

¹⁰ Κ. Κεραμεύς, Ένδικα μέσα, έκδοση Δ', σελ. 24, ότι «Όπως και η αγωγή, έτσι και το ένδικο μέσο δεν μπορεί να γίνει δεκτό, αν δεν κριθεί παραδεκτό και βάσιμο», δηλαδή με τη σειρά πρώτον το παραδεκτό και μετά το βάσιμο (νομικό και ουσιαστικό).

¹¹ Αθανασάς (Χρ., Ιωάν.), Διαταγή πληρωμής, έκδοση Δ' (Νοέμβρ. 2018), σελ. 47 πίνακας με είκοσι (20) συμπεράσματα-κανόνες για διαταγή πληρωμής, ως υπ' αριθμόν 18, ότι «Υποχρεωτικά –όπως σε όλες τις διαδικαστικές πράξεις– στην αίτηση εξετάζονται με την εξής σειρά: **Πρώτον** το παραδεκτό της (αοριστία κλπ). **Δεύτερον**, η νομική βασιμότητά της. **Τρίτον** –αφού συντρέχουν τα δύο αυτά– τότε **μόνον** τα θέματα αποδείξεων (§§ 6, 14)».

ερώτημα [του παραδεκτού] προχωρεί στην εξέταση του βασίμου...»¹², ήτοι δεύτερον ότι είναι νομικά βάσιμο και ακολούθως τρίτον ότι είναι πραγματικά βάσιμο, δηλαδή αποδεδειγμένο.

16) (328) Όμως θα παρατηρήσουμε, ότι από αποφάσεις δικαστηρίων στην διαδικασία της διαταγής πληρωμής, πολλές φορές δεν τηρείται η άνω σειρά εξετάσεως, των άνω βαθμών κρίσεως ή νομικής αξιολογήσεως, με αποτέλεσμα να εκδίδονται, εξ αυτού, εσφαλμένες αποφάσεις.

17) (329) Συνηθέστερα εξετάζουν πρώτα και μόνο τα θέματα **αποδείξεως** και απορρίπτουν τις ανακοπές. Ενώ, αν εξέταζαν πρώτα, όπως έπρεπε, τους λόγους ανακοπής, ότι η αίτηση ήτο αόριστη και γι' αυτό απαράδεκτη, θα είχαν δεχθεί την ανακοπή και ακυρώσει την διαταγή πληρωμής.

18) (330) Όπως π.χ. σε περίπτωση απαιτήσεως από υπόλοιπο λογαριασμού, δεν είχε αναφερθεί στην αίτηση το **κυμαινόμενο επιτόκιο**. Ο οφειλέτης είχε ασκήσει ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ, και με λόγο ότι ήτο απαράδεκτη η αίτηση, ως προς το επιτόκιο και τους τόκους, διότι δεν αναφέροντο στην αίτηση τα κυμαινόμενα επιτόκια. Η απόφαση εξέτασε πρώτα τις αποδείξεις και εδέχθη ότι ο οφειλέτης θα μπορούσε να πληροφορηθεί μετά την έκδοση της διαταγής πληρωμής τα κυμαινόμενα επιτόκια και απέρριψε τον λόγο ανακοπής, τον οποίο θα έπρεπε να δεχθεί και να απορρίψει την αίτηση, ως απαράδεκτη, διότι δεν περιείχε τα επιτόκια, που ήτο αναγκαίο στοιχείο της βάσεως της αιτήσεως.

Αθήνα, 28.5.2019

ΘΕ 116/2 Βασικό

Χριστίνα Αθ. Αθανασά

Ιωάννης Αθ. Αθανασάς

Δικηγόροι

---

¹² Κ. Κεραμεύς, Ένδικα μέσα, έκδοση Δ', σελ. 24.